

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Deu[m] omnia in Mundo videre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

lum suum relapsuras? Quæ, vt fixissimè & cum solatio credamus, credendum est necessariò, eum esse summè sapientem, summè iustum, summè sanctum, summè misericordem.

III. Hac autem in re, vt paulo supra meminimus, non vno omnes ore loquuntur. Impiorum vox est: *Quid enim nouit Deus, & quasi per caliginem indicat. Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines cæli perambulat.* Christus, ipsa Dei sapientia erat; Iob. 22. *Nos autem prædicamus Christum*, ait Paulus: *Judæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam.* Has gentes, & illos impios imitantur, qui se putant, à nullo vindice, conspici, cum peccant; aut quibus non rectè videtur Deus iudicare, cum hoc, aut illud, permittit. Ipse Adam, postquam se reum agnouit, magis reum fecit, quando & se latere, & oculis omnia videntis subduci posse putauit. Nam *cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & uxor eius à facie Domini Dei, in medio ligni paradisi.* Huic errori alium addidit, quando culpam in ipsum Conditorem reiecit, dum in Euam reiecit, à Conditore datam, dicens: *Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno & comedi.* Hac ipsa ratione multi, vt se excusent, non verentur accusare suum Conditorem. Quàm crebri enim dicunt: Cur Deus mihi dedit naturam tam biliosam? cur tam iracundam? cur me fecit tam pronum ad libidines? cur sub Veneris, non sub Iouis stella voluit nasci? & sexcenta talia. Quin & sunt linguæ, quas ita loqui audias: *Quid ad Deum pertinet, de me cogitare? non vacat illi; alia habet negotia; nimis est remotus.* Saltem plurimi sunt, qui non cogitent, se videri; aut aliter facturos se profiteantur, si ipsi ad Mundi clauum sederent. Denique, apud Epicureum, si quis est Deus (dubitat enim) talis est Deus, qui

Lucret. *Nec bene promeritis capitur, nec tangitur irâ.*

IV. Probiore fundamento probi nituntur. Audi sapientem Eccl. 16. 16. *Probiore fundamento probi nituntur. Audi sapientem Eccl. 16. 16. clesiasticum: Non dicas: à Deo abscondar, & ex summo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoscar; quæ est anima mea in tam immensa creatura? Ecce cælum, & cæli cælorum, abyssus, & vniuersa terra, & quæ in eis sunt, in conspectu illius commouebuntur, montes simul & colles, & fundamenta terræ, cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur.* Ac alius ait: *sapientia eius non est numerus.* Nimirum,

rum, in omni loco oculi Domini contemplantur bonos & malos. Iterumq; Omnes via hominis patent oculis eius, spirituum ponderator est Dominus. Et de Christo ait Apostolus: Discretor (Græcè *νεύτης* iudex & censor) est cogitationum & intentionum cordis, & non est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius. Sexcenta hoc genus afferri possent. Scilicet hic est ille oculus scepro innixus, hic Ofris, seu oculatus baculus Ægyptiorum: hæc virga vigilans, quam vidit Ieremias, qua & dominium, & omniscientia Dei significabatur: hoc est, quod Dominus super Cherubim propitiatorium, quasi sedem & thronum curulem Dei, sustinentes federe dicitur: indicatur enim, Dominum sapientissimos spiritus Angelicos longe scientiâ transcendere, eosque velut pedibus premere. Quin & Græci *θεὸν ὁρᾷ ἔ θεῶν*. hoc est, à videndo nominant. Si enim sapiens est, necesse est, illum res non iam tantum per experientiam vel per effectus, vel per causas propinquas & creatas, sed per summas & primas etiam causas scire. Prima autem causa est ipse. In se ipso igitur, tanquam in suprema causa efficiente, & fine, & exemplari, omnia cognoscit. Tam clarè ergo omnia cetera cognoscit, quàm clarè cognoscit seipsum; alioqui cognitio illius non esset diuina, nec infinitæ perfectionis; neque esset ex vi essentiæ diuinæ.

Quòd si quilibet opifex operis sui notitiam exactam habet, cur Deus non perspiceret omnia, quæ in mundo existunt vsque ad minutissima quæque, siue partium, siue colorum, siue figurarum, siue conditionum, siue motuum & actionum, cum, præterquam quòd in se omnia peruideat, etiam omnibus intimè sit præsens? Nullum igitur hominis opus, nullum verbum, nulla cogitatio illum latet; audit & susurros, & susurrones: intuetur omnia cordium arcana, penetrat ipsos fines & intentiones; nulla illi potest occultari fraus, nulla ab illo ignorari mortalium virtus. Omnia hæc ab æterno, & in æternum nouit, noscet.

Quocirca meritò animus peccatoribus compauescit, videntibus, se, vbicunque, & quandocunque peccant, deprehendi. Hinc sudant, & quasi in Laconicâ cellâ, æstuât, quoties aliquid ausi sunt. Virtutis autem amatores, aquam sibi affundi sentiunt, quoties cogitant, labores suos non esse, ante Deum, in obliuione, ob quos ab ingratis hominibus sæpe paruum mercedem reportant. Ille vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt; si vocat, id est, conspici-

Prou. 15. 3.
Prou. 16. 2.
Hebr. 4. 12.

Macrob.
lib. 1. cap. 21.

Ierem. 1.
Exod. 15. 18.

S. Dionys.
de diuin.
nom. cap. 7.

V.

VI.

Rom. 4. 17.

